

- b) w przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej oraz przy założeniu, że dla zaistnienia stosunku konkurencji wymagane jest spełnienie dalszych przesłanek, czy należy rozważyć bieżącą sytuację na rynku i przyzwyczajenia konsumenckie istniejące we Wspólnocie, czy też należy również mieć na uwadze możliwe zmiany tych przyzwyczajzeń?
- c) czy rozpoznanie należy ograniczyć do części terytorium Wspólnoty, w którym rozpowszechniana jest reklama?
- d) czy przy ustaleniu stosunku konkurencji należy bazować na rodzajach towarów będących przedmiotem porównania oraz na sposobie, w jaki te rodzaje towarów są ogólnie postrzegane, czy też w celu oceny stopnia możliwego zastąpienia należy również uwzględnić szczególne cechy towaru, które reklamujący pragnie zachwalić w spornej reklamie oraz wizerunek towaru, który reklamujący pragnie mu nadać?
- e) czy kryteria pozwalające na ustalenie istnienia stosunku konkurencji w rozumieniu art. 2 pkt. 2a dyrektywy i kryteria pozwalające na ocenę, czy porównanie spełnia przesłanki art. 3a ust. 1 lit. b), są identyczne?
- 3) Czy ze związku art. 2 pkt. 2a dyrektywy 84/450⁽¹⁾ z art. 3a tej dyrektywy wynika, że:
- a) nie jest dozwolona wszelka reklama porównawcza pozwalająca na identyfikację rodzaju towarów, w przypadku gdy wzmianka nie pozwala na identyfikację konkurenta lub towarów, które oferuje?
- b) czy też oceny dopuszczalności porównania należy dokonać wyłącznie w świetle przepisów prawa krajowego, które nie zostały wydane w celu dokonania transpozycji dyrektywy dotyczącej reklamy porównawczej, co mogłoby prowadzić do bardziej ograniczonej ochrony konsumentów lub przedsiębiorstw oferujących rodzaj towarów porównywalny z towarem oferowanym przez reklamującego?
- 4) W przypadku gdyby należało przyjąć, iż miała miejsce reklama porównawcza w rozumieniu art. 2 pkt. 2a dyrektywy, czy z art. 3a ust. 1 lit. f) dyrektywy należy wnioskować, że nie jest dozwolone wszelkie porównanie, które dla towarów nieposiadających nazwy pochodzenia odnosi się do towarów posiadających nazwę pochodzenia?

(¹) Dyrektywa Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (Dz.U. L 250, str. 17) zmieniona dyrektywą 97/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r. (Dz.U. L 290, str. 18)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation w Belgii z dnia 7 października 2005 r. w sprawie Raffaele Talotta przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation w Belgii z dnia 7 października 2005 r. w sprawie Raffaele Talotta przeciwko państwu belgijskiemu.

Cour de cassation w Belgii zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 43 (dawny art. 52) Traktatu WE może być interpretowany w ten sposób, że sprzeczny z nim jest przepis prawa krajowego, taki jak art. 182 dekrety królewskiego z dnia 27 sierpnia 1993 r., przyjęty w celu wykonania art. 342 § 2 Code des impôts sur les revenus (kodeksu podatków dochodowych) z 1992 r., który stosuje minimalne podstawy opodatkowania jedynie w odniesieniu do nierezydentów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Gerichtshof z dnia 28 września 2005 r. w sprawie Color Drack GmbH przeciwko Lexx International Vertriebs GmbH

(Sprawa C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 24 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Gerichtshof (Austria) z dnia 28 września 2005 r. w sprawie Color Drack GmbH przeciwko Lexx International Vertriebs GmbH.